

9.1.75

מרכז לחנוך, השכלה ומחקר

לדוב - שלום רב,

אני מסכים אתך בהחלט שהמסבר איננו רק מסבר מנהיגות אלא מסבר כללי עמוק יותר (אם כי מנהיגות גדולה עשויה לחלץ ממסבר). ברמה הפילוסופית (בה אנו עוסקים בהקשר לספר האידיאולוגי הדן בעתיד - בעוד שהמונוגרפיה על בן-גוריון יכולה רק לסכם את העבר) אני אפילו חושב שפתרוננו איננו קונבנציונאלי.

אבל במסגרת הקונבנציונאלית (שהיא, מכל מקום, המסגרת של השנים הקרובות) אנו ודאי מסכימים שחרף כל הפגמים של תנועת העבודה (שהם כמעט זהים לפגמיה של החברה הישראלית כולה) תיוני שהיא ולא הלכוד תנהיג את ישראל בדרך שפויה של מוצא מן המסבר.

מה שכתבתי על בית ברק זאת היתה רק אינפורמציה על שיחתי עם זרמי ואיך לי אשליות וגם כל מה שאני יכול להוסיף בקשר להתבדות התקוות שהיו למי שהיו מספיר, כספית ופוליטית, ולטכניים השונים, בכל זאת, לבנות את המפלגה בצרופים חדשים - לא זה הקובע.

מה שקובע הוא שזאת היה הנהגת המדינה והתנועה - ואיך באופן שונה או טובה ממנה באופן משמעותי - וחולשתה, במידה רבה, בבסיס המפלגתי הרעוע. ובתחום זה יש לך, אקטואלית ופוטנציאלית, וללא קשר להסדר זה או אחר (וברור שיש לעמוד על כל ההסדרים הדרושים), עמדת מפתח אשר, אני משוכנע, אסור לך, עניינית ואישית, לנטוש אותה. יש היום הלל ריק מפלגתי ואתה, יותר מכל אדם אחר, יכול כיום לתרום למלוי הקונסטרוקטיבי.

נוסף ל"ציונות" שכתבתי יש לי גם כמה רעיונות מעשיים שנדבר עליהם מיז עם שובך.

ד"ש לדרור וליורם וד"ש מיהודית, מיואב, מצבי ומדורית.

שלך,
מרדכי.